Předběžné otázky

1) Má se pojem „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s článkem 345 Smlouvy o fungování Evropské unie vykládat v tom smyslu, že za okolností původního řízení připouští, aby příjemce dodání nabyl právo k nakládání se zbožím (jímž jsou druhově určené movité věci) tak, že vlastnictví k tomuto zboží získá úplatně od nevlastníka držbou v dobré víře, což je podle vnitrostátního práva členského státu přípustné, přičemž je třeba zohlednit, že podle tohoto práva se vlastnické právo k těmto věcem převádí jejich předáním?

2) Vyžaduje prokázání uskutečnění „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112 u konkrétní faktury v souvislosti s uplatněním nároku na odpočet ve faktuře uvedené a skutečně zaplacené daně podle čl. 178 písm. a) směrnice, aby příjemce dodání doložil vlastnická práva dodavatele, jestliže předmětem dodání jsou druhově určené movité věci a vlastnické právo k těmto věcem se podle vnitrostátního práva členského státu převádí jejich předáním, přičemž podle tohoto práva je přípustné i nabytí vlastnického práva k těmto věcem od nevlastníka držbou v dobré víře získanou úplatně?

   Je třeba „dodání zboží“ pro účely odpočtu daně odvedené na vstupu ve smyslu směrnice považovat za prokázané, jestliže příjemce za okolností původního řízení uskutečnil následné dodání stejného zboží (zvířata, jejichž identifikace je povinná) prostřednictvím vývozu s podáním celního prohlášení a nebylo prokázáno, že k tomuto zboží mají práva třetí osoby?

3) Je pro účely prokázání uskutečnění „dodání zboží“ ve smyslu čl. 14 odst. 1 směrnice 2006/112 u konkrétní faktury v souvislosti s uplatněním nároku na odpočet ve faktuře uvedené a skutečně zaplacené daně podle čl. 178 písm. a) směrnice třeba vycházet z toho, že dodavatel a příjemce, kteří nejsou zemědělskými výrobci, nejsou v dobré víře, jestliže při obdržení zboží nebyl předložen od předchozího vlastníka žádný doklad, v němž by byly uvedeny ušní značky zvířat podle požadavků veterinárně-lékařských právních předpisů Evropské unie, a ušní značky zvířat nejsou uvedeny ve veterinárním osvědčení, které vydal správní orgán a které je doprovodným dokumentem u zvířat při jejich přepravě k uskutečnění konkrétního dodání?

   Jestliže dodavatel a příjemce provedli samostatně výčet ušních značek zvířat, která jim byla dodána, je pak třeba vycházet z toho, že splnili požadavky uvedených unijních veterinárně-lékařských právních předpisů, jestliže správní orgán ve veterinárním osvědčení, které je doprovodným dokumentem u zvířat při jejich dodání, ušní značky těchto zvířat neuvedl?

4) Má dodavatel a příjemce ve věci v původním řízení, kteří nejsou zemědělskými výrobci, podle článku 242 směrnice 2006/112 povinnost vykázat ve svém účetnictví předmět dodání (zvířata, která musí být identifikována, příp. biologická aktiva) za použití mezinárodního účetního standardu 41, Zemědělství, a prokázat ovládání aktiv podle tohoto standardu?

5) Je podle čl. 226 bodu 6 směrnice 2006/112 nezbytné, aby v takových fakturách pro účely daně z přidané hodnoty, jako jsou faktury, které jsou předmětem původního řízení, byly uvedeny také ušní značky zvířat, která musí být podle unijních veterinárních předpisů identifikována a která jsou předmětem dodání, jestliže vnitrostátní právo členského státu takový požadavek pro převod vlastnického práva k těmto zvířatům výslovně nestanoví a osoby zúčastněné na dodání nejsou zemědělskými výrobci?

6) Připouští čl. 185 odst. 1 směrnice 2006/112, aby byl na základě takového vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení, které je předmětem původního řízení, opraven odpočet daně zaplacené na vstupu z důvodu, že bylo zjištěno, že vlastnické právo dodavatele zboží, které je obsahem dodání, nebylo prokázáno, jestliže dodání nebylo žádnou ze zúčastněných stran zrušeno, příjemce uskutečnil následné dodání stejného zboží, neexistují žádné důkazy pro uplatněná práva třetích osob k tomuto zboží (zvířata, jejichž identifikace je povinná), není tvrzena absence dobré víry příjemce dodání a vlastnické právo se ke zboží určenému jen podle druhu převádí podle vnitrostátního práva jeho předáním?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Verwaltungsgericht Berlin (Německo) dne 17. února 2012 — Rahmanian Koushkaki v. Spolková republika Německo

(Věc C-84/12)

(2012/C 133/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: Rahmanian Koushkaki

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

1) Je povinnost žalované udělit žalobci prostřednictvím soudu schengenské vízum podmíněna tím, aby soud ke svému přesvědčení podle čl. 21 odst. 1 vízového kodexu ([1]) konstatoval, že žalobce zamýšlí opustit území členských států před uplynutím platnosti víza, o které žádá, nebo postačuje, aby soud neměl po přezkumu čl. 32 odst. 1 písm. b) vízového kodexu žádné důvodné pochybnosti vyplývající ze zvláštních okolností o uvedeném úmyslu žalobce opustit území členských států před uplynutím platnosti víza, o které žádá?

2) Zakládá vízový kodex vázaný nárok na udělení schengenského víza, pokud jsou splněny podmínky pro vstup, zejména podmínky čl. 21 odst. 1 vízového kodexu, a neexistuje žádný důvod pro zamítnutí žádosti o udělení víza podle čl. 32 odst. 1 vízového kodexu?

3) Brání vízový kodex vnitrostátní právní úpravě, podle níž může být cizinci uděleno v souladu s nařízením (ES) č. 810/2009 vízum (schengenské vízum) pro průjezd přes území schengenských států nebo pro plánované pobyty na tomto území, které nepřesáhnou tři měsíce během jakéhokoli šestiměsíčního období ode dne prvního vstupu?

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), (Úř. věst. 2009, L 243, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hof van Cassatie van België (Belgie) dne 17. února 2012 — Rose Marie Bark v. Galileo Joint Undertaking, v likvidaci

(Věc C-89/12)

(2012/C 133/32)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hof van Cassatie van België

Účastnice původního řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Rose Marie Bark

Odpůrkyně v řízení o kasačním opravném prostředku: Galileo Joint Undertaking, v likvidaci

Předběžná otázka

Musí být čl. 11 odst. 2 stanov společného podniku Galileo v příloze nařízení Rady (ES) č. 876/2002 ([1]) ze dne 21. května 2002 o zřízení společného podniku Galileo ve spojení s článkem 2 tohoto nařízení vykládán v tom smyslu, že podmínky zaměstnávání ostatních zaměstnanců Evropských společenství, konkrétně platové podmínky stanovené v těchto podmínkách zaměstnávání, se použijí na zaměstnance společného podniku Galileo, kteří obdrželi pracovní smlouvu na dobu určitou?

([1]) Úř. věst. L 138, s. 1; Zvl. vyd. 13/29, s. 477.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Ireland (Irsko) dne 17. února 2012 — Health Service Executive v. SC, AC

(Věc C-92/12)

(2012/C 133/33)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

High Court of Ireland

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Health Service Executive

Odpůrkyně: SC, AC

Předběžné otázky

1) Spadá rozhodnutí, na jehož základě je dítě po určitou dobu zadrženo v zařízení poskytujícím léčebnou a výchovnou péči v jiném členském státě, do věcné působnosti nařízení Rady č. 2201/2003 ([1])?

2) V případě kladné odpovědi na první otázku, jaké povinnosti případně vyplývají z článku 56 nařízení Rady č. 2201/2003, pokud jde o povahu konzultací a schvalovací mechanismus k zajištění účinné ochrany dítěte, které má být za těchto podmínek zadrženo?

3) Pokud soud členského státu zvažoval umístění dítěte po určitou dobu do zařízení v jiném členském státě a obdržel souhlas tohoto státu podle článku 56 nařízení Rady č. 2201/2003, musí být rozhodnutí soudu, kterým je nařízeno umístění dítěte po určitou dobu do zařízení nacházejícího se v jiném členském státě, uznáno anebo prohlášeno za vykonatelné v tomto jiném členském státě k tomu, aby mohlo být toto umístění uskutečněno?

4) Má rozhodnutí soudu, kterým je nařízeno umístění dítěte po určitou dobu do zařízení nacházejícího se v jiném členském státě, se kterým tento členský stát podle článku 56 nařízení Rady 2201/2003 souhlasil, nějaký právní účinek v tomto jiném členském státě dříve, než bude v řízení zahájeném za účelem vydání prohlášení o uznání anebo vykonatelnosti takové prohlášení vydáno?